

3 JULI 2016 – VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 66, 10-14C

Verheugt u met Jeruzalem en juicht over haar, allen die haar liefhebben! Neemt deel aan haar vreugde, allen die over haar treuren! En laat u tot verzadiging toe zogen aan haar borsten vol troost, en u vol genot laven aan haar zo rijke boezem.

Want zo spreekt de Heer:

„Als een rivier leid Ik de vrede naar haar toe, en als een onstuimige stroom de schatten der volken. Gij zult gezoogd worden, gedragen op de arm, vertroeteld op de schoot! Zoals een moeder haar kind troost, zo zal Ik u troosten: Jeruzalem zelf zal uw troost zijn. Wanneer gij dat ziet, zal uw hart zich verheugen, uw beenderen zullen bloeien als het jonge groen, en de dienaren des Heren zullen zijn macht ervaren!”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE GALATEN 6, 14-18

Broeders en zusters,

God beware mij ervoor op iets anders te roemen dan op het kruis van onze Heer Jezus Christus, waardoor de wereld voor mij gekruisigd is en ik voor de wereld. Besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets. Het gaat er alleen om een nieuwe schepping te zijn! Vrede en barmhartigheid komen over allen die naar dit beginsel willen leven, en over heel het volk Gods! Laat voortaan niemand mij lastig vallen, want ik draag de merktekenen van Jezus in mijn lichaam.

Broeders en zusters,

De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u.

Amen.

EVANGELIE

LUCAS 10, 1-12.17-20

In die tijd wees de Heer tweeënzeventig leerlingen aan en zond hen twee aan twee voor zich uit naar alle steden en plaatsen waarheen Hijzelf van plan was te gaan.

Hij sprak tot hen: „De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten.”

„Ga dan, maar zie, Ik zend u als lammeren onder de wolven. Neemt geen beurs mee, geen reiszak, geen schoeisel en groet niemand onderweg. In welk huis ge ook binnengaat, laat uw eerste woord zijn: ‘Vrede aan dit huis!’ Woont daar een vredelievend mens, dan zal uw vrede op hem rusten; zo niet, dan zal hij op u terugkeren. Blijft in dat huis en eet en drinkt wat zij u aanbieden, want de arbeider is zijn loon waard. Gaat niet van het ene huis naar het andere; in elke stad waar ge binnengaat en ontvangen wordt, eet wat u wordt voorgezet, geneest de zieken die er zijn en zegt tot hen: ‘Het Rijk Gods is nabij.’”

„In elke stad waar ge binnengaat en niet ontvangen wordt, trekt daar door de straten en zegt: ‘Zelfs het stof uit uw stad dat aan onze voeten kleeft, schudden wij tegen u af.’ Maar weet dit wel: het Rijk Gods is nabij. Ik zeg u: die dag zal het voor de mensen van Sodom draaglijker zijn dan voor die stad.”

De tweeënzeventig keerden vol blijdschap terug en zeiden: „Heer zelfs de duivels onderwerpen zich aan ons door uw Naam.”

Hij zei tot hen: „Ik zag de satan als een bliksemstraal uit de hemel vallen. Ik heb u macht gegeven op slangen en schorpioenen te treden, te heersen over heel de kracht van de vijand; en niets zal u kunnen schaden. Toch moet ge u niet verheugen over het feit dat de duivels aan u onderworpen zijn, maar verheugt u omdat uw namen staan opgetekend in de hemel.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting

Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Gods prijs voor de vrede

EVANGELIE • Op de weg naar Jeruzalem (zie vorige zondag) kiest Jezus tweeënzeventig ‘leerlingen’ uit zijn reisgezelschap. Hij stuurt ze vooruit. Eerder in Galilea zond Jezus al twaalf ‘apostelen’ eropuit om het koninkrijk van God te verkondigen en zieken gezond te maken (zie Lucas 9, 1-6). Een apostel is een *gezondene*. Het woord wordt gewoonlijk gebruikt voor de twaalf mannen die Jezus uitkoos. Als zending zijn de tweeënzeventig leerlingen echter evengoed apostelen. Wist je trouwens dat in de scheepvaart ‘apostel’ de betekenis heeft van ‘een verticale steunbalk onder een schip dat op de werf staat’? Die functie van apostel sluit mooi aan bij het getal van de tweeënzeventig: een voetnoot in de Bijbel vermeldt dat dat getal overeenkomt met het aantal nakomelingen van Noach. Degenen die na de vloed geboren zijn, waren de eerste apostelen op het droge. Van hen stammen de volken af die zich over de aarde hebben verspreid (zie Genesis 10).

Het droogdok van Jezus ligt op de weg naar Jeruzalem. De tweeënzeventig worden nu vooruit gestuurd naar elke stad en plek waar Jezus zelf zou komen. Per twee worden ze gezonden als waarborg voor de rechtsgeldigheid van hun getuigenis. Het is veelzeggend dat Jezus zijn volgelingen er niet in hun eentje op uitstuurt. Vandaag gaan veel pastores moederziel alleen op pad. Noodgedwongen, zo wordt gezegd, want er is geen andere keus. Alsof Jezus in zijn tijd overal kon komen met de twaalf of die tweeënzeventig. Ook toen al was de oogst te groot voor het aantal beschikbare veldwerkers. Toch liet Jezus ze tezamen gaan. Bovendien houdt Hij supervisie na hun terugkeer, zodat ze kunnen leren van hun eigen ervaringen. De leerlingen weten zich gesteund door Hem die hen zendt. Hoeft het te verwonderen dat de tweeënzeventig opgetogen zijn als ze hun werkverslag aan Jezus mogen voorleggen?

Zesendertig groepjes gaan vooruit op de weg naar Jeruzalem, twee aan twee. Hoe ziet de functieomschrijving van die duobaan eruit? Als werkgever van dat uitzendbureau windt Jezus er geen doekjes om: het gaat om een risicoberoep. Als lammeren te midden van wolven worden ze gezonden. Hun werkschema is rigide en uitsluitend gericht op het kerndoel van de organisatie, de aankondiging van de nabijheid van het koninkrijk van God. De werkmiddelen worden tot een minimum herleid: de werknemers krijgen het advies zich vooraf te ‘ontspullen’ van alle aardse overbodigheid.

Ook de werkmethode is puur in haar eenvoud: de sleutel is *vrede*. Het is het eerste woord dat door de Mensenzoon wordt uitgesproken in Jeruzalem na zijn verrijzenis (zie Lucas 24, 36-49). De volgelingen zijn allereerst ‘paxapostelen’. Hun vredeswens is de eerste stapsteen van het komende koninkrijk. Ze wordt tastbaar en werkt helend. Zo ervaren zieken aan den lijve de nabijheid van het koninkrijk. Ze worden weer beter. *Pace* brengt *bene*.

De weg is vrede, ook al zal die niet overal worden toegejuicht. De tegenkrachten zijn niet te onderschatten. Waar de vrede niet welkom is, hoeven de leerlingen zich niet lang te laten ophouden. Het is jammer voor die plaats op aarde, maar mens noch duivel zal de komst van het koninkrijk van God tegenhouden. De hemel staat daarvoor garant. Ze waarborgt ook dat de namen van de vredebrengers bij haar altijd opgeschreven staan.

EERSTE LEZING • Het laatste hoofdstuk van het boek Jesaja bevat twee orakels. Het eerst baadt in de vreugde. Het uur om zich te verheugen is daar. Met volle teugen mag het volk van God opnieuw genieten van de moederstad Jeruzalem. Stad en inwoner zijn door toedoen van God verbonden als een moeder met haar kroost. De vrede stroomt als een rivier naar hen toe.

Troost is het thema van het twee orakel. God vergelijkt zichzelf met een moeder die haar kind troost. Die vertroosting wordt niet los gedacht van Jeruzalem. De stad is door toedoen van God ook een hemelse stee geworden.

LEZING UIT PAULUS • In de slotzinnen van de brief aan de Galaten trekt Paulus alle registers nog eens open. De hele tijd ging het erom dat niet de joodse wet (de besnijdenis) doorslaggevend is, maar wel het geloof in Jezus Christus. Dat is het enige merkteken. Joden en heidenen maken deel uit van dezelfde nieuwe schepping. Allen zullen ze *vrede* en barmhartigheid ondervinden.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be